

רב ייבי תהלים לו, ג

אימא נעשית לו כהיתר. ושמעתי פירוש בשם ריב"ש ז"ל דאמרו רז"ל (שם פו ע"ג) צריך לעשות תשובה באותו מקום באותה אשה ובאותו זמן, היינו שיראה בעל תשובה שיזדמן לו אותה אשה שעבר עמה עבירה באותו מקום ובאותו זמן, וימאס וישנא אותה ולא יעבור עמה עבירה, זהו תשובה שזוכה יצרו הרע. והקשו במתיבתא דרקיע, הלא כשהלך לעבור עם אותה אשה עבירה הלך בחציפות ושחק עם האשה עד שצא לידי עבירה, ועכשיו כשצא לעשות תשובה והולך לאותו מקום שהאשה שם הולך בכפיפות ראש צלציעות כדי למאס ולשנא את העבירה, אם כן אינו תשובה גמורה שאינו דומה לעשיית העבירה. ותירו במתיבתא דרקיע, שצאמת הותרה לצעל תשובה פעם שנית לילך בחציפות ולשחק עם האשה שעבר עמה פעם ראשון, ומ"מ יכוף יצרו הרע לימאס ולשנא את העבירה שלא יעבור זהו תשובה שלימה. וזהו שאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה ושנה זה כדי לעשות תשובה הותרה לו, הותרה לו ס"ד אלא אימא נעשית לו כהיתר, לילך בחציפות אלא לסתור עמה ולשחק עמה כדי שיעשה תשובה שלימה.

תקנת השבין אות ט'

[ו] [ואיברא נהירנא זה זמן רב שהיה בידי ספר רב ייבא, וראיתי שם בתהלים על פסוק החליק אליו בעיניו מביא מהבעל שם טוב בשם מתיבתא דרקיע להתיר להביא עצמו הבעל תשובה לידי כך. ושוב ראיתי דגם בספר כלי יקר [ריש פרשת חוקת] כתב כן. ופירש בשם יש מפרשים בזה מה שאמרו במקום שבעלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורים יכולין לעמוד, היינו דהם אסורים להתייחד ולהביא עצמם לידי נסיון, מה שאין כן הבעל תשובה עיין שם¹¹. ואין כעת הספר אתי לדעת בורין של דברים ובירור, ובעיקר דבר זה צריך לעיין מאוד ולא ניתן ליאמר כלל וכמו שכתבתי. ואם הותר היינו רק בעניני היתר, כדרך שאיתא ברוד המלך ע"ה

פרשת נשא

לב אליהו – שביבי לב

בפרשת סוטה כתיב (במדבר ה', כ"ח): "ואם לא נטמאה האשה וטהורה היא ונקתה ונזרעה זרע". ואחז"ל (ברכות ל"א, ע"ב): "שאם היתה עקרה - נפקדת, דברי ר' ישמעאל. רבי עקיבא אומר: לא כי, אלא שאם היתה יולדת בצער - יולדת בריית, אחד - יולדת שנים וכו'", עכ"פ לכו"ע נצמח לה טובה מזה.

ויש להתבונן הרבה בזה, למה מגיע לה עוד שכר? - אשה זו שבעלה התרה בה שלא תיסתר עם פלוני (כי בלא התראה אין משקין אותה), ולא שמעה אליו, ונסתרה - היינו נתייחדה עם נואף, והרי היא ודאי פרוצה גדולה, אלא שלא הגיעה לגוף מעשה העבירה... וא"כ, למה מגיע לה שכר לפרוצה הזאת?

אכן הוא הדבר, ויסוד גדול למדנו כאן: אדרבה, מכיון שעמדה במצב שפל כזה שהתייחדה עם אדם זה, והיא אשת איש, וגם התרה בה בעלה ולא שמעה אליו - הרי שיצרה, אש התאוה, בער בקרבה עד כדי כך! א"כ למה לא עברה העבירה? - עכצ"ל שכשהגיעו לגופה של עבירה נתגברה על יצרה וכבשתו שלא להטמא - "וטהורה היא"! לכן מגיע לה שכר כזה! ואע"פ שעל היחוד והסתירה לא יותר לה, ותינש אם לא עשתה תשובה, מ"מ אין שכרה מקופח עבור כבישת היצר כמשנ"ל.

כלי יקר במדבר יט, כא

וי"א שזה כוונת רז"ל (ברכות לד): מקום שבע"ת עומדים צדיקים גמורים אין יכולים לעמוד שם, כי הבעל תשובה צריך לעמוד במקום אשר עמד שם בראשונה ולהתייחד עם אותה אשה אשר חטא, אבל לצדיק גמור אסור היחוד כי אסור להביא נפשו בנסיון נמצא שיחוד דהיינו עצם התשובה מטמא הטהורים ומטהר הטמאים, וכן

עקידת יצחק שער צו

וכבר ראיתי לבעל מקדש מעט ובדרשות הרב י' שועיב ז"ל שכתב בשם הרב רבינו יונה זצ"ל שזהו טעם אומרים ז"ל (ברכות לד): במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולין לעמוד, וזה כי הבעל תשובה לא יקנו זה התואר על דרך האמת כי אם בהמצאם במקומות המסוכנים ההם, והוא ההתייחד עם האשה האסורה במקום ובפרק המוכן לחטוא בה כמנהג, ושם יכבשו את יצרים. והנה הצדיקים הגמורים אינן רשאים להעמיד עצמן במקומות ההם המסוכנים, אבל חוייבו להתרחק מאד מבוא בנסיונם, וכן בכל כדומה לזה.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON